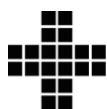

MÅNADSBLAD 2 - 2021

14 juni-15 september

Blott i det öppna

Uppsala Missionsförsamling
EQUENIAKYRKAN

Blott i det
öppna

Lejdare

Blott i det öppna har du en möjlighet...

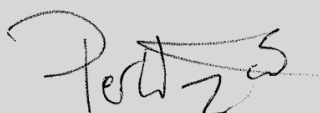
Vi sjunger gärna Britt G Hallqvists psalm om att leva i nuet. Efter en tid av isolering och självpåtagen karantän under pandemiåret är det också något vi längtar efter. Vi vill inte vara instängda. Vi vill som människor vara fria och nu när många av oss har fått vaccination och myndigheterna tillåter ett öppnare samhälle gläds vi. Samtidigt ska vi ha kvar vår försiktighet i mötet med varandra.

Psalmen har en dansk förlaga som i sin tur var influerad av den judiske filosofen Martin Buber. Det centrala i människors liv är det äkta mötet mellan ett Jag och ett Du. Buber säger att mitt Jag blir till i mötet med den andre, när denne inte är ett objekt för mig utan ett likvärdigt subjekt.

I vårt Månadsblad vill vi visa hur detta möte med det som inte bara är vårt eget berikar vår tillvaro. Här möter du pastor Torbjörns tankar om vikten av respekt för den som tänker annorlunda. Vi får ta del av vad påve Franciskus lär om vårt miljöansvar. Vidare en enkät med frågor om vad många nu längtar efter.

Att läsa skönlitteratur är ett sätt för oss att lära känna den andre och se att det finns en större rikedom i livet. Vi presenterar även det som är aktuellt inför sommar och höst. Vi öppnar vår kyrka för gemensamma samlingar och möjligheter att mötas i gudstjänst och gemenskap.

Per Wärmegård

Reflektioner

Jag arbetade för Diakonia i Burkina Faso i början av 2000-talet. Burkina Faso var då ett mycket lugnt land, och många biståndsorganisationer förlade just därför sina regionala kontor där. Kyrkan och Moskén levde sida vid sida. Man räknade med att hälften av befolkningen hörde till kristen tro och hälften till muslimsk tro.

På arbetsplatser skojade man om att alla borde få ledigt alla heliga dagar. I hemmen förekom att muslimer inbjöd sina kristna grannar för att fira Eid al-fitr, kristna familjer inbjöd sina muslimska grannar för att dela påskmåltiden. Nu har denna stillsamhet och syskonskap utsatts för hot i och med den aggressiva islamismen framför allt i norra Burkina Faso.

De tre abrahamitiska religionerna har genom världshistorien ömsom levt i fred sida vid sida, och ömsom i djup konflikt. Maktförhållanden har förskjutits och religionerna har politiserats. Vännen, grannen har blivit en främling som man tar avstånd från.

Också i vårt land ökar polariseringen och våra muslimska grannar upplever ett allt starkare hot mot sin tro och sitt liv, så är det också för våra judiska grannar. Därför är det viktigt att vi i kyrkan, som tillhör majoriteten och makten, tar avstånd från förtryck och förminskning och samtidigt ser oss själva i vitögat för att förstå hur också vi medverkar till att vår granne blir en hotande främling.

I en ny uppmärksammas bok *”Att ge plats för den andre?”* studerar Jakob Wirén, teologisk sekreterare hos ärkebiskopen, hur ”ersättningsteologi” där vår tros judiska rötter osynliggörs är vanligt förekommande i predikningar och psalmsång. Han formulerar också frågan om vi kristna kan se på Muhammed som en profet, på samma sätt som muslimer erkänner Jesus som profet.

Utrymmet här i Månadsbladet är inte tillräckligt för att reda ut detta men jag avser att återkomma i predikan kring religionsteologiska frågor. Min utgångspunkt är denna; om man är trygg i sin egen tro, finns ingen rädsla att möta den andres.

”Läser du om dig kvävs och förtvinar du.”

Torbjörn Bådagård

E-POST

Har du e-post? Skicka ett brev till: info@uppsalamissionskyrka.se, så får du information från församlingen. Det är fördelaktigt på många sätt; Det når alla, är miljömässigt, ekonomiskt och snabbt. Därför är det viktigt att du skickar aktuell e-postadress till församlingen. Även om du ändrar e-postadress.

Guds ögon och armar

Klimatomställningen kräver mod, nytänkande och uppfinningsrikedom. Svenska kyrkan ska bli klimatneutrala till 2030 och vår församling har utlyst klimatnödläge.

Som tidigare student och numera universitetsanställd har jag sett att universitet och högskolor har en naturlig roll som ledare i klimatomställningen. Inom Klimatstudenterna gjordes en ranking av svenska lärosätens klimatarbete, Climate Action Ranking. På delad förstaplats kom Chalmers i Göteborg och Newmaninstitutet i Uppsala - en katolsk högskola för teologi, filosofi och kultur som grundades 2001 av jesuiterna i Sverige. Jag träffade Newmaninstitutets rektor Philip Geister för att diskutera vad som gör att de kristna "lyssnar på forskarna", som Greta Thunberg uppmanar oss att göra, och som agerar.

Kommer Gud att lösa klimatkrisen?

När jag frågar Philip Geister om varför Newmaninstitutet har agerat så snabbt för att stoppa klimatkrisen pratar han direkt om påvens encyklika* *Laudato Si'*. Utifrån den har Vatikanen ett sju-årigt projekt mot en hållbar värld. Det handlar om tro och bön, men betoningen läggs på att agera för att skapa en konkret förändring i vår värld och omgivning.

Varför måste vi agera för klimatet. Tror du inte att Gud kan fixa det?

– Jag tror inte att Gud kan ingripa på någonting, utan agerar genom oss,

svarar Philip Geister. Bön är ofta ett sätt att bli medveten om hur det är. Genom bönen kan man förstå det vi har orsakat, som kollektiv, och begråta det vi har gjort. Vi ber inte bara till Gud att fixa allt, utan vi får ett uppdrag, att vi ska lösa det här tillsammans.

Philip Geister

Ett hållbart ekonomisk system

Han fortsätter:

– Ekonomi är inget hållbarhetsmål att sträva mot i sig självt, utan ett medel för att människor och natur ska må bra. Det nuvarande systemet är inte det mest optimala för att gynna människors välmående och en hållbar förvaltning av natur och klimat.

Att lämna vår kapitalistiska ekonomi och att istället ha en ekonomi byggd på alternativa, hållbara ekonomiska modeller är ett av målen påve Franciskus strävar mot. Påven skriver i encyklikan *Laudato Si'* att den kapitalistiska ekonomin inte är någon naturlag i sig, utan något som är skapat av människan och som därför går att ändra på.

Kollektivism

Att ändra det ekonomiska systemet kan tyckas som en övermäktig uppgift. Men här har vi kristna en kraft: kollektivismen. Det moderna samhället har alltmer fokuserat på individen där lösningarna på de stora problemen i samhället hela tiden riktas mot individens handlingar.

Som en motkraft mot detta finns den kristna gemenskapen. Påven skriver ”som troende, ser vi inte på världen utifrån utan inifrån, medvetna om de skyldigheter med vilka Fadern har sammanlänkat oss med alla varelser.” När påven lanserar ett projekt och uppmanar alla inom den katolska kyrkan (samt ”alla män och kvinnor av god vilja”) att agera så svarar kyrkan kollektivt ”Ja, vi kan göra det – tillsammans”.

I en helhet

– Vi har en sammanhållen relation och ser en värld där allt hänger samman i en helhet säger Philip Geister. Som religiös behöver inte utgångspunkten vara ”det som är realistiskt att uppnå”, utan istället kan en kristen se vad som är vårt uppdrag från Gud: omsorgen av vårt gemensamma hem. Vi ser hur det står till med skapelsen och lyssnar till vårt kall att ta hand om den.

Skogen

Hur gör man när man ska försöka att ändra det ekonomiska systemet? För några år sedan fick Newmaninstitutet en stor gåva och de funderade på hur den kunde förvaltas på ett hållbart sätt. Även hållbara fonder bidrar till konsumtions- och tillväxtsamhället, så högskolan investerade gåvan i en skog som gett många mervärden. Rent konkret binder skogen koldioxid och är hem för en biologisk mångfald. Det finns även en andlig dimension till skogen, att använda skogen som en plats för bön och gemenskap.

I praktiken

Skogen har även blivit värdefull då Newmaninstitutet undervisar i filosofi och teologi, ämnen som Philip Geister beskriver kan ibland bli inåtblickande. Skogen har blivit ett sätt att applicera de abstrakta tankarna i praktiken. Hur ska skogen förvaltas enligt olika filosofiska inriktningar?

När Newmaninstitutet förvaltar sin skog ser de inte till ekonomiska mål, utan vad som är rätt att göra. ”Vad behöver jorden av oss?” som påve Fransiskus uttryckte det. I klimatkrisen beskriver Philip Geister att människan måste göra överväganden vilket kan betyda kompromisser, som också innebär modiga ställningstaganden.

* Rundskrivelse inom den katolska kyrkan

Leonie Tidlund

Omsorgen om vårt gemensamma hem

”Vad är meningen med våra liv i denna värld? Vad behöver jorden av oss? Vilken sorts värld vill vi överlämna till dem som kommer efter oss, till barnen som växer upp?”

Påve Franciskus ställer frågorna i sin encyklika* *Laudato si'* (Lovad vare du), angående omsorgen om vårt gemensamma hem.

Påven menar att vi inte står inför två separata kriser, en miljökris och en social kris, utan snarare en komplex kris som förenar det sociala och miljön. Den leder oss till att fråga om meningen med vår existens och om de värderingar som ligger till grund för det sociala livet.

Uppsala Missionsförsamling är ingen katolsk församling, så varför viga en

sida åt påvens ord om klimatet? För att påven säger som det är. Som klimataktivist gick påvens ord rätt in i mitt hjärta. Han lyckas förklara klimatkrisen, som ofta blir en teknisk fråga om t.ex. lagring av koldioxid, på ett sätt som blir personligt och som uppmuntrar till att agera. Han beskriver den aktuella klimatforskningen för att mana till lyhördhet för skapelsens rop, för med påvens ord: ”bli smärtsamt medvetna om det, och våga göra världens tillstånd till vårt personliga lidande, och så komma på vad var och en av oss kan göra åt det”.

Mänsklig ekologi

Teknikutvecklingen har på många sätt bidragit till förbättrade levnadsvillkor. Men tekniken ger, enligt påve

Franciskus, ”de med kunskap, och ekonomiska resurser, en imponerande dominans över hela mänskligheten och hela världen”.

Detta i sin tur leder till förstörelsen av naturen och exploateringen av människor. En slit- och slängkultur med både natur och människor, tillsammans med en övertro på marknadens förmåga att reglera sig själv, gör oss handlingsförlamade inför den ekologiska krisen.

I själva verket kan inte naturen betraktas som något separat från oss själva. Ekologi ingår i alla områden: ekonomi och politik, i olika kulturer, och varje ögonblick av vår vardag. Detta kallar påven för en ”mänsklig ekologi” som är förenat med ”allmänhetens bästa”.

Vackert och ansvarsfullt arbete

Trots att uppgiften att ställa allt tillrätta, kan tyckas skrämmande stor, ser påven hoppfullt på framtiden. Han skriver att ”Mänskligheten har fortfarande förmågan att arbeta tillsammans för att bygga vårt gemensamma hem”. Påven uppmanar alla till en ekologisk omvändelse i hjärtat. Det är inte lätt att ändra på vanor och beteenden, och förändringen är omöjlig utan motivation och en utbildningsprocess. Vi uppmanas att ändra riktning och sträva mot en ny livsstil genom att ta på oss det vackra och ansvarsfulla arbetet att ta hand om vårt gemensamma hem.

Agera utifrån vår verklighet

För mig är klimatfrågan inte längre en fråga bland andra frågor. Klimatkrisen

handlar inte om partipolitik eller åsikter. Rovdriften på skapelsen genom vår överkonsumtion och användning av fossila bränslen har nu tagit oss till ett existentiellt katastrofläge. Det är dags att vi som kyrka börjar agera tydligare utifrån denna verklighet.

Klimatnödläge

Uppsala missionsförsamling gjorde ett ställningstagande under årsmötet i mars att ställa sig bakom att Equmeniakyrkan ska utlysa klimatnödläge.

Kyrkornas Världsråd (KV) fattade beslut om att utlysa klimatnödläge 2019. Att utlysa ett klimatnödläge är ett uttryck för att vi förstår frågans allvar och dess betydelse utifrån vår tro. Vårt lärjungaskap leder oss till att se klimatkrisens konsekvenser och detta måste få genomsyra alla beslut och varje del av vårt arbete, internationellt, nationellt och lokalt.

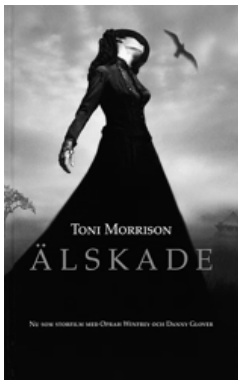
Fem vägledande områden i genomförandet av klimatnödläget

1. Bibelstudium/teologisk fördjupning, bön samt kunskap från vetenskapen.
2. Den lokala församlingen får stöd att genomföra den förändring som krävs.
3. Bildningsinsats på alla nivåer inom kyrkan.
4. Utsläpp av växthusgaser minskar med 70 procent till senast 2030.
5. Samverkan med andra kyrkor och aktörer i samhället.

Leonie Tidlund

Sommar- och höstläsning

Under drygt ett år har bokcirkeln ”Skönlitteratur och livsfrågor” spelats in och sänts ut på församlingens kulturkanal. Tittarsiffrorna har varit höga. Vi hoppas att höstterminens samlingar kan äga rum i Linnéstugan som tidigare. Här kommer höstprogrammet. Passa på att införskaffa sommar- och höstböckerna. De flesta finns i pocket.

27/9 Toni Morrison: ”Älskade”

Afroamerikansk historia. En stark, smärtsam, krass skildring av slaveriet. En historia utöver det vanliga. Detta är den dramatiska berättelsen om

Sethe, en svart kvinna som hellre ser sitt barn dö än att bli slav. Året är 1873 och hon lever i skuggan av det sedan några år avskaffade slaveriet. En tragisk och fängslande bok.

Inledare: Negar Heidari, Eva-Britta Ståhl

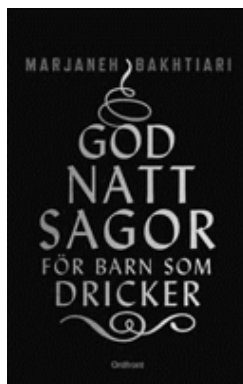

11/10 Heather Morris: ”Tatueraren i Auschwitz”

Den slovakiske juden Lale kom till Auschwitz 1942. Han beordras att tatuera de medfångar som väljs ut för att få

leva eller rättare sagt att arbeta sig till döds i stället för att direkt gasas ihjäl. Han tatuerar med mekanisk effektivitet tills han träffar Gita. En makalös sann berättelse om kärlek och överlevnad - mot alla odds.

Inledare: Anita Jonsson, Ingrid Kallin

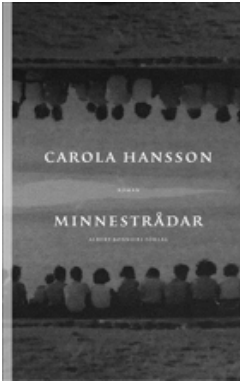
25/10 Marjaneh Bakhtiari:

”Godnattsagor för barn som dricker”

En lysande roman om människor i en stad som genomlevt Irans dramatiska nutidshistoria, skildrad genom

vardagslivet för en släkt i Teheran. Tre generationer med olika minnen och erfarenheter av stadens historia. Mängder av livsöden vävs in i varandra. En generationsroman som utspelar sig i Teheran 2012.

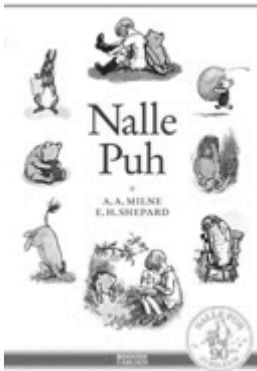
Inledare: Agneta Ekström, Negar Heidari

8/11 Carola Hansson: "Minnestrådar"
Boken handlar om 60 judiska ungdomar, som sommaren 1939 anländer från Tyskland till en gård utanför Falun för att lära sig jordbruk. Målet är

att bilda en kibbutz i det blivande Israel. Men kriget bryter ut och de blir kvar i Sverige. Om exilens utsatthet.

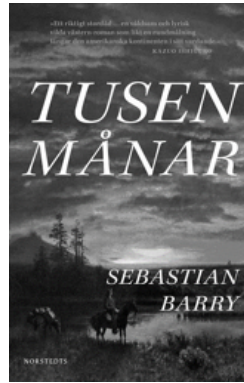
Inledare: Agneta Kristenson, Anna-Karin Widman

22/11 A.A. Milne: "Nalle Puh"
Den första boken om Nalle Puh publicerades 1926 och har sålts i över 20 miljoner exemplar. Barn och vuxna känner förtjusta igen sig i den livrädda

Nasse och den ständigt dystre åsnan Ior. Och över hela skogen och sagovärlden vilar den sympatiskt, lite trögtänkta matvraket Nalle Puhs trygga anda. Bland det mest slående är den totala idyllen, den absoluta avsaknaden av hot och konflikter.

Inledare: Agneta Ekström, Eva-Britta Ståhl

6/12 Sebastian Barry: "Tusen månår"
En fristående fortsättning av den dramatiska "Dagar utan slut". Barry är en av Irlands mest omtalade författare, som Ola Larsmo kommer att pre-

sentera. "Dagar utan slut" utspelas under indiankrigen och det amerikanska inbördeskriget. Uppföljaren "Tusen månår" är en makalös, förtrollande skildring av en ung flicka, Lakota-indian, som adopteras av två f.d. armésoldater. Stark skildring av lojaliteten mellan hennes eget ursprung och de människor som är villiga att offra sina liv för hennes skull.

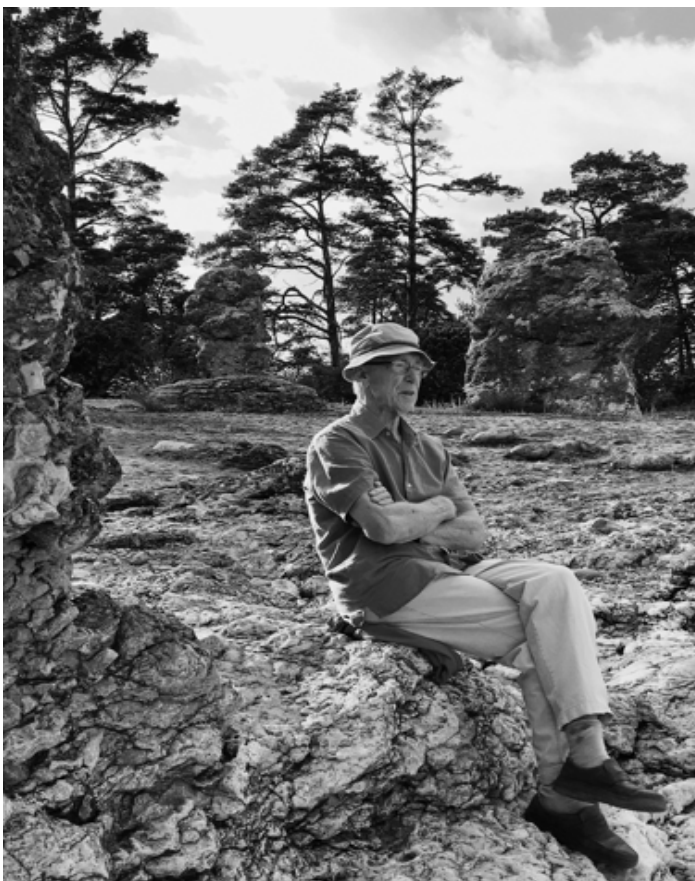
Inledare: Ola Larsmo

Välkomna till höstens spännande litteraturkvällar! Måndagar 19.00- 20.45. Månadsbladets läsare tillönskas en fin lässommar och glad bokhöst!

Anita Jonsson

1) Vad hoppas du vi har lärt av pandemin när nu vårt samhälle långsamt öppnas?

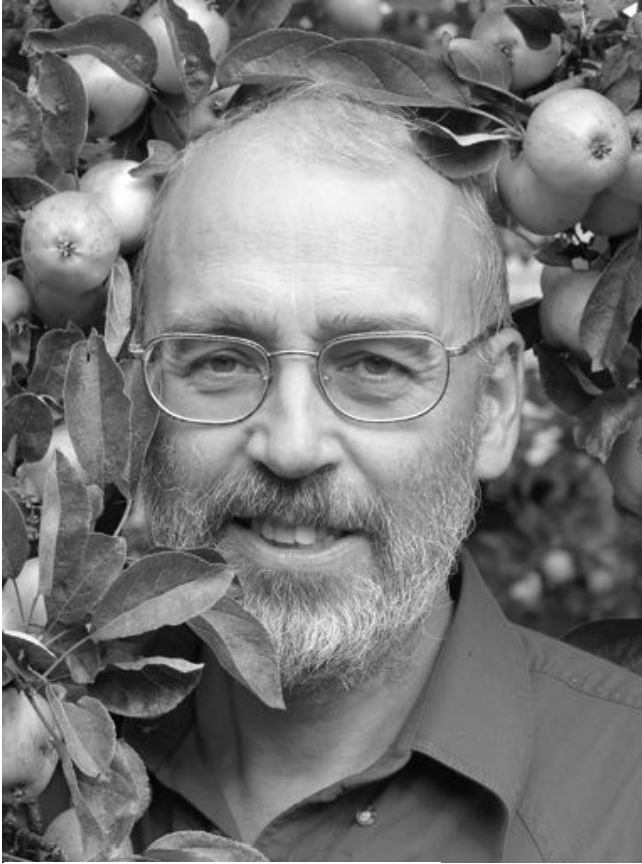
2) Vad längtar du själv mest efter?

Ruben Olander, 89 år

1) Jag tror att vi har lärt oss att vi klarar av rätt mycket när det verkligen behövs. Samtidigt tror jag att vi får leva med den här smittan även i fortsättningen. Men det är ju mycket vi får leva med som begränsar oss. Vi behöver t.ex. glasögon för att se bättre och mediciner för att må bättre och åldern begränsar också en del av oss så att vi inte orkar så mycket.

2) Först längtar jag efter att få träffa mina barn och barnbarn hemma i min lägenhet. Sedan längtar jag faktiskt efter att gå till min mataffär och handla. Och jag längtar också förstås efter att få mötas i Missionskyrkan till gudstjänst och gemenskap och för det fjärde längtar jag efter att i sommar få åka till min sommarstuga på Gotland.

Mattias Iwarsson, 72 år

1) Att människan är jordens härskare men ändå inte. Vi tror att vi kan leva skyddade från alla sjukdomar och all miljöförstöring men det går inte. När pandemin är över kan det komma nya sjukdomar och vi vet att vi lever långt över våra tillgångar särskilt här i Västvärlden. Även om forskningen om våra sjukdomar blir alltmer avancerad är vår kropp och alla sjukdomsalstrare mycket mer avancerade och allt kan gå fel.

Vi som är kristna har ändå ett hopp om att vi kan få stöd från ovan. Vi har som uppgift att kämpa för att jorden inte skall bli helt utsliten.

Jag ser att överallt börjar människor odla, i trädgårdar, stadsodlingar och odlingslotter. Till vår förening i Ekebydalen står nu 100 personer i kö för att få en lott.

I nästan alla villaträdgårdar dyker det upp pallkragar och trädgårdsland. Jag jämför med vad som berättats om, att under andra världskriget, plöjdes parkerna i stan upp för matodlingar. Med solceller på alla taken kan det också bli ett bidrag men vi i väst måste minska vår konsumtion också.

2) Ja, min fru och jag, har under många år spenderat en vecka på Gotska Sandön. Jag har sammanlagt varit mer än ett halvt år på ön men varken förra året eller i år går det någon båt. Så vi kommer inte dit helt enkelt.

Jag har sett som mitt uppdrag att utforska floran på ön och berätta för andra om den. Det finns ännu mycket att hitta och jag vill gärna berätta för andra om fynden. Vi har haft med oss släktingar, goda vänner, grannar, före detta kollegor och flera av församlingens medlemmar. Också barn och barnbarn har varit där och vi har haft sköna dagar i värme och sol. Det längtar jag mest efter.

På min hemsida finns artiklar om pollinationen av en orkidé, en mycket gammal jordgubbe och en speciell ros som bevarats på ön.

Inger Rathsman, 81 år

1) Svaret beror förstås på vilka "vi" är. På samhällsnivå hoppas jag att vi har insett att en mer intensifierad klimatomställning är både möjlig och nödvändig. Jag vill också hoppas att vårt samhälle mer inriktas mot välfärd än på ekonomisk tillväxt. Den ökande ojämlikheten är ingen bra grund för det goda samhället. Låt oss bli mer medmänniska! Gemenskap, samhörighet och samarbete kan bli viktiga ledord.

2) Även om jag har det väldigt bra här på seniorboendet Ekeby Hus ser jag fram mot möten i meningsfulla sammanhang. Jag vill att det ska vara slut på pandemiisoleringen! Så snart det går åker jag till Skåne och träffar mina barn och barnbarn.

1) Pandemin har påverkat oss alla på olika sätt. De ojämlikheter som råder i vårt samhälle har på flera sätt blivit ofrånkomligt synliga. Som samhälle hoppas jag att vi lär av det och jobbar för att minska dessa klyftor. Jag hoppas att vi har lärt oss att ta hand om varandra och att omtanke kan uttryckas på så många olika sätt. Ett telefonsamtal, en matkasse eller en distansfika. Jag hoppas att vi har lärt oss att ta vara på det vi har omkring oss i vår närhet. Att vara kreativa. Att det faktiskt går att ha picknick i november.

2) Jag längtar otroligt mycket efter attoreflekterat kunna åka och hälsa på mina föräldrar och ge dem en kram. Just det att inte behöva göra en riskbedömning, för sin egen och andras hälsa, inför varje träff med andra människor. Samtidigt som det finns en styrka i de medvetna val vi fått lära oss att göra under detta år så längtar jag efter den omedvetna självklarheten i att få vara nära andra människor.

Fredrika Tegmyr, 33 år

Axel Vegerfors, 11 år

1) Jag hoppas att vi har lärt oss att ha bättre hygien, så det här inte händer igen.

Jag hoppas också att människor inser att man inte behöver resa långt bort för att ha semester. Det är också bättre för miljön.

2) Det jag längtar efter mest är att få träffa mina kompisar oftare och att få resa till Arvika och träffa mina kusiner."

Enkäten gjordes i april 2021.

Ny i styrelsen

Sören Johansson är en person som under de senaste åren blivit medlem i vår församling. Han har redan gjort avtryck och valts till sekreterare i församlingens styrelse.

– De första 29 åren i mitt liv bodde jag i Luleå. Jag fick som barn följa med mina föräldrar till söndagsskola och gudstjänst i Missionskyrkan varje söndag. Jag fick uppdraget att bli ordförande i SMU och blev därigenom också Ungdomsrådets representant i församlingens styrelse.

– Ulla, som blev min fru, flyttade från Jönköping till Luleå för studier. Det var så vi möttes och vi gifte oss sommaren 1973 och fick så småningom två döttrar. På 1980-talet flyttade vi till Harbo i Uppland.

När någon flyttar så långt blir, i alla fall jag Bertil, nyfiken på varför man gör det, men enligt Sören fanns det egentligen ingen anledning.

– Vi hade jobb, Ulla som förskollärare och jag som kontorist. Vi bodde i eget radhus i Luleå, hade ordnad barnomsorg och hade mina föräldrar och syskon i närheten. Det handlade nog om någon 30-årskris kantänka. Vi såg en annons i Svensk Veckotidning om ”Ledig vaktmästartjänst i Harbo missionskyrka. Bostad i eget hus med uppvuxen trädgård.” Vi for dit och mötte delar av styrelsen. Vi upptäckte ett litet samhälle med en liten skola och bra uppväxtmiljö för våra barn. Efter tre år byggde vi egen villa, där vi bodde fram till att vi flyttade till Uppsala 2018.

– Vår familj har varierat i storlek genom åren. Vi har fungerat som familjehem, som kontaktfamilj och har även haft sommarbarn.

26 år som ordförande

– Jag blev ledamot av Missionsförsamlingens styrelse i Harbo och var dess ordförande i 26 år. Blev också engagerad som fritidspolitiker med bland annat uppdrag i kommunstyrelsen och kommunfullmäktige i totalt 27 år. Jag blev även ordförande i Hela Människan, Sala-Heby, vilket också medförde uppdrag i länsorganisationen.

Jobb hos Bilda

– Jag började hos Bilda 1986 och fick titeln konsulent. Uppdraget var att stimulera till studiecirkel och kulturprogram i våra frikyrkor. När jag började var det Sala-Heby och

Norduppland som var mitt område. Efter en omstrukturering kom avdelningen att omfatta Uppsalas, Stockholms och Gotlands län och ytterligare några kommuner. Det var ett fantastiskt roligt jobb där jag fick möta många engagerade medlemmar i de olika kyrkorna

En stor del av Sörens arbetsliv har varit som anställd i Studieförbundet Bilda. Då pendlade han från Harbo till Uppsala.

– I Missionskyrkans RPG har vi nära samarbete med Bilda. Det är nog inte så allmänt känt att du också är ledamot i Regionens pensionärsråd och företräder vårt RPG i kontakt med andra pensionärsorganisationer.

– Eftersom du på församlingens årsmöte blev vald till styrelsen och utsedd till att vara styrelsens sekreterare så är det troligen många som skulle vilja lära känna dig mer. När vi nu kan träffas i kyrkan igen kommer förmodligen många vilja få prata med dig.

Nu är du alltså bara pensionär, undrar jag?

– Javisst, en pensionärs vardag i promenader och avskildhet men tillsammans med min fru Ulla. Har dock tummat en del på avskildheten, mycket är kopplat till Missionskyrkan. Har fått förtroendet att fungera som kyrkvärd, vara med i Hantverksgruppen och i församlingens kulturråd. Dessutom är jag ordförande i styrelsen för Hela Människan i Uppsala län och därigenom också ledamot av styrelsen för Uppsala läns Nykterhetsförbund.

Bertil Jakobsson

Höstens musik

Missionskyrkans Vokalensemble söker fler sångare

Kören består av cirka 16 sångare, leds av Markus Jonsson och jobbar i projektform. Hösten 2021 planeras tre projekt. Körerfarenhet och god notläsningsförmåga krävs. Kören övar på tisdagar.

Vill du provsjunga? Vi söker djupa basar, höga tenorer och höga sopraner. Kontakta Markus Jonsson, markus.jonsson@uppsalamissionskyrka.se.

Tonsättarporträtt av Inge Almén 31 oktober

Inge Almén har under många år verkat i Missionskyrkan som församlingsmusiker, orgelbyggare och körsångare. Han har även komponerat en mängd musik. Med anledning av att Inge fyller 70 år 2021 vill vi uppmärksamma hans musik lite extra. Konserten fokuserar på Inges musik för kör och orgel. Flera uruppföranden väntar!

Medverkande: Missionskyrkans Vokalensemble, Markus Jonsson med flera.

Orgelhelg 20-21 november

För att synliggöra orgeln som instrument i allmänhet och Missionskyrkans orgel i synnerhet, som ett viktigt och mångsidigt instrument både konsertant och ihop med församlingssång, anordnas i höst en orgelhelg. Det blir orgelvisning för ”SMÅ och stora”, flera konserter med inslag av psalmsång samt en gudstjänst där en orgelmässa framförs.

Medverkande organister: Hans Fagius, Inge Almén, Jesper Rydén, Markus Jonsson och Pontus Leitz.

Ulrika Ardin Dabo!

Minns ni vår serie ”Våra organister” i tidigare Månadsblad? Här kommer till vår glädje ytterligare en organist som vi får lära känna lite närmare. Välkommen till Uppsala missionsförsamling, Ulrika Ardin Dabo!

Kan du presentera dig med några ord?
Jag är nybliven medlem i församlingen, och är så glad att få vara med i ’organistlaget’ och spela på den fina orgeln. Jag är musiker till yrket och nu har jag tjänst i Svenska kyrkan, Sollentuna.

Hur/när blev du intresserad av musik i allmänhet och orgelspel i synnerhet?
Jag har alltid älskat musik, ända sedan jag var liten. En viktig person för mig var Birger Carlsson, granne när jag växte upp i Vänge. Birger var skolkantor och from baptist. Jag var ofta hemma hos Birger och fick kompa honom på pianot när han spelade fiol. Även innan jag spelade särskilt bra så fick jag ändå spela och han fick mig att känna mig så bra! Det är något att tänka på när man jobbar med unga människor, att ta dem i anspråk även

långt innan de är ”färdiga”. Som 15-åring insåg jag att musiken var min väg i livet, och så blev det också.

Hur skulle du vilja beskriva vår orgel?
Missionskyrkans orgel har en fyllig och härlig klang, som passar in i rummet. Jag gillar den!

Har du någon favoritpsalm eller några favoritstycken du gärna spelar?

En av mina favoritpsalmer är 176, ”Din klara sol går åter opp”. Den funkar alltid, både med barn och gamla. En annan av mina favoriter är 832, ”Gud i dina händer”. Den skulle jag kunna sjunga varenda söndag utan att tröttna, den är så bra! Annars har jag en svaghet för väckelsetidens sånger. Det finns något innerligt som jag har svårt att värja mig från.

Min musiksmak är bred. Tidigare i min karriär var det mest klassisk musik som gällde, men på senare år har jag upptäckt att det finns många guldkorn hos våra populära artister som tex Laleh. Hennes ”En stund på jorden” är smått genialisk, och skulle faktiskt kunna passa utmärkt som psalm.

Är det skillnad att spela till församlingssång än att spela postludium?
Jag älskar att spela när folk sjunger. Det är ju egentligen grejen när man är kyrkomusiker, att få folk att sjunga och helst lyfta hela församlingens sång. När det lyckas, då känner jag mig lycklig.

Ett postludium, när det är som bäst, sammanfattar hela gudstjänstens tema.

Birgitta Åhman

Sommaren 2021

Sommarandakter varje söndag kl 11.00 sänds via Youtube. Vi kan även mötas i Missionskyrkan och se gudstjänsten tillsammans och efteråt dela kaffegemenskap. Se www.uppsalamissionskyrka.se

Sommarens kulturprogram och kalendarium

JUNI

23 ONSDAG

13.00 Konstkuben i Öregrund. Välj själv hur och när du åker till Öregrund. Föranmälan till Kajsa Haglund: 0735-52 26 30

JULI

7 ONSDAG

19.00 Ateljén Fria Händer. Föranmälan till Kajsa Haglund, 0735-52 26 30.

19- MÅNDAG - TORSDAG

22 Vandring för klimatet på
9.00 Marialeden. Se hemsidan.

21 ONSDAG

19.00 Dostojevskijs epilepsi och epileptiker. Neurologen Jan Fagius i Missionskyrkan.

AUGUSTI

4 ONSDAG

19.00 Magisk sommar. Mentalisten Per Johan Råsmark i Missionskyrkan.

11 ONSDAG

18.00 Konstvandring längs Fyrisån. Kulturstrateg Katarina de Verdier. Samling vid Nybron.

18 ONSDAG

18.00 Naturvandring i Uppsala. Botanisten Mattias Iwarsson guidar vid Ulleråker, bl a nya Hospitalträdgården. Start vid busshållplatsen nära Vingmuttern (buss 4 o 12).

25 ONSDAG

19.00 Nästa år i Jerusalem – dröm och mardröm. Bernt Jonsson. Missionskyrkan.

29 SÖNDAG

13.00 Ekumenisk gudstjänst vid Enebygården. Sång: Sollentuna Ungdomskör. Ulrika Dabo, Torbjörn Bådagård. Gudstjänsten spelas in och kan ses på kvällen via Youtube.

SEPTEMBER

5 SÖNDAG

11.00 Gudstjänst. Samlingsöndag.

8 ONSDAG

12.00 Lunchmusik

10 FREDAG

14.00 RPG – höstupptakt. Bellmans blixtrande öga. Johanna Broman Åkesson.

11 LÖRDAG

Kulturnatten.
Program kommer senare.

Musik i sommarkväll i Missionskyrkan.

Fyra söndagar i augusti.

8 SÖNDAG

18.00 Sjung med! Psalmer & Sånger i läsartradition. Bertil Teodorsson med vänner.

15 SÖNDAG

18.00 När dagen fylls av fågelsång. Martha Jacobsson, sång, Pär Eliasson, gitarr och luta.

22 SÖNDAG

18.00 ”från ner och upp, från dur till moll..” Andrea Geurtsen, sång, Johan Teodorsson, piano.

29 SÖNDAG

18.00 Sensommarjazz. Daylight med Olle Naeslund. Erik Lundberg, kapellmästare.

Kafévolontärer

Det behövs fler frivilliga i kaféet till hösten. Om du kan göra en insats i köket någon gång, antingen kl. 9-13 eller 10:30-15 så kontakta Anna Marklund. Tel 0709-815016 anna.marklund@musikate.se.

Enebygården

Under juli månad kommer det att finnas värdar på Enebygården. Vi hoppas att många kan ta en tur dit även denna sommar. Några veckor är det sommarkollo (veckorna 24-25 och 31-32). Övriga veckor är du välkommen. Är man osäker går det att ringa till Enebygården (018-39 91 41) och fråga stugvärdarna.

Roder - kursen om livet som hjälper mig att hålla kursen i livet

Roder är en kurs eller mer en ”mötesplats för bearbetning av livet”. Namnet Roder syftar på att kursen ger tillfälle att bearbeta krafter som ofta finns under ytan i våra liv. Vi är inte alltid medvetna om dem. Likväl har de potential att styra våra liv i en riktning vi inte alls vill. Och ofta krymper de vårt livsrum. Roder handlar om sju centrala livsteman:

- Min riktning i livet
- Mina hämmande rädslor
- Min känsla av att inte duga
- Min förmåga att försonas
- Mina förväntningar på kärleken
- Min djupaste längtan
- Mina mål i livet

Dessa ämnen är alla centrala för en människas välbefinnande ur ett rent allmänmänskligt eller psykologiskt perspektiv. Samtidigt är allt det som tas upp, t ex förlåtelse, kärlek och skam, grundbultar i kristen tro.

I höst kommer inbjudan till Roder.

S:t Olofsgatan 40, 753 32 Uppsala

Missionskyrkan 018-10 00 35
Sommarhemmet Eneby 018-39 91 41
Församlingens bankgiro 802-2253
Swishnummer (kollekt) 123 079 28 95
Equemenia plusgiro 11 93 03-6

www.uppsalamissionskyrka.se

Församlingens pastorer och diakoner har tystnadsplikt och står till förfogande för samtal.

Pastor och församlingsföreståndare
TORBJÖRN BÅDAGÅRD
Tel. 018-10 00 66, 070-725 00 25
torbjorn.badagard@uppсалamissionskyrka.se
Facebook och messenger

Diakon

EVA BÅDAGÅRD
Tel. 018-10 00 36; 073-650 33 04
diakon@uppсалamissionskyrka.se
Facebook och messenger

Pastor/föreståndare
Waldenströmska Studenthemmet
R.ERIK SVALFORS
072-736 06 71
r.erik.svalfors@uppсалamissionskyrka.se

Församlingspedagog med inriktning ungdom och kultur
GUNNAR AXELSON FISK
Tel. 018-10 00 39; 070-876 62 33
gunnar.axelson.fisk@uppсалamissionskyrka.se

Församlingsmusiker
MARKUS JONSSON
Tel. 018-10 00 32
markus.jonsson@uppсалamissionskyrka.se

Under semestertid när du församlingens sommarjour via **telefon 070-284 02 04.**

Intendent

ANN-LOUICE NORQVIST
Tel. 018-10 00 06
ann-louice.norqvist@uppсалamissionskyrka.se

Ekonom

GUDRUN AHLBERG
Tel. 018-10 00 06
gudrun@uppсалamissionskyrka.se

Konferentstekniker och vaktmästare

DONALD WIESELGREN
Tel. 018-10 00 82
vaktmastare
@uppсалamissionskyrka.se

MARTIN ÅLUND
Tel. 018-10 00 82
martin.alund@uppсалamissionskyrka.se

Konferens- och bokningsassistent

HANNA BRÄNN
Tel. 018-10 00 83
bokning@uppсалamissionskyrka.se

Köksledare

MIKIKO SAITO
koket@uppсалamissionskyrka.se

Konferens- och Kaféassistenter

KANYA HJORT
kanya.hjort@uppсалamissionskyrka.se

ANDORIA TRYSIUS
andoria.trysius@uppсалamissionskyrka.se

Församlingens ordförande

KJELL-ÅKE NORDQUIST
Tel. 018-32 12 03
kjell-ake@nordquist.se

equemenia

Equemenias ordförande

CLARA ARNELL
clara.arnell@gmail.com

Sjukhuspastor

SVEN WINGREN
073-074 79 76
sven.g.jansson@gmail.com

Studentpastor

KAROLINA BERNEHEIM
076-622 59 09
karolina.berneheim@studentprast.uu.se

NybyVision

HANNA INGHAMMAR
Tel. 018-56 07 30, 56 07 31
Sturegatan 9, ingång Odensgatan 8,
hanna.inghammar@nybyvision.se

Diakonicentrum/UKR

ANNIKA ORESKOVIC
Tel. 018-15 07 70
annika.oreskovic@svenskakyrkan.se

Bildmaterial: Carin Pereira s. 1; Stewen Quigley s. 4; Facebook s. 6; Gunilla Olander s. 10; Anna Maria Wremp s. 11; Helen Almlöf s. 12; Fredrika Tegmys och Hanna Vegerfors s. 13; Hans Lundgren s. 14; Ulrika Dabo s. 16.

Månadsbladet nr 3/2021 utkommer den 15 september 2021. Manusstopp den 27 augusti.

Prenumerationsavgift: 100 kr för år 2021, inbetalas till bankgiro 802-2253 eller Swish 123 079 28 95. Skriv "Månadsbladet" som meddelande.

Redaktionen: Torbjörn Bådågård (ansvarig utgivare), Per Wärmegård, (chefredaktör), Gabriella Hammarin, Vivi-Anne och Bertil Jakobsson, Ored Oredsson, Carin Pereira, Leonie Tidlund, Birgitta Åhman.

E-post: redaktionen@uppсалamissionskyrka.se

Redaktionen förbehåller sig rätten att redigera och välja bland insänt material samt att lägga ut detta material på hemsidan www.uppsalamissionskyrka.se.

Begränsad eftersändning
vid definitiv eftersändning återsänds
försändelsen med nya adressen på
baksidan (ej adressidan)

Möte

Jag hade sett honom redan från färjans reling. Han var klädd i gammaldags färöisk folkdräkt, knäbyxor, midjekort jacka och rödsvartrandig luva. Han stod ensam på kajen när färjan anlöpte till Tórshavn. Det skulle visa sig att han inte väntade på någon särskild, utan mer på händelsen i sig: färjan från Skottland lägger till.

När jag kom nedför landgången såg jag hur han närmade sig några av passage-rarna och försökte slå sig i slang med dem. Men de flesta, som tycktes känna igen honom, ryckte bara på axlarna och gick vidare. Jag förstod snart att han nog var litet av ett original, sådana som kan prata hur länge som helst. Så jag skyndade mig att få på mig ryggsäcken innan han hann ifatt.

En vecka senare var jag tillbaka i hamnen. Det var natt. Jag hade egentligen ingenstans att ta vägen, började få ont om pengar och hade bestämt mig för att vänta in färjan nere på kajen fastän det egentligen ännu var flera timmar tills den skulle anlända. Hamnen låg tom i det nordiska sommarnattsljuset, sånär som på en enda gestalt: den gamle mannen i folkdräkt. Han såg mig komma och nu var jag för trött för att fly. Han började prata fort, redan på håll, och förlorade sig genast i en lång utläggning om hur han arbetat på olika sillskutor under årens lopp, under olika kaptener. Det hade inget slut. Det hela var lite mardrömslikt. Till sist gjorde jag en ansats att gå därifrån, fast jag inte visste vart. Då grep han mig i handleden och sade med vädjande röst: Vänta! Bara en sak till.

Han samlade sig och sade: Stjärnorna. De är så stora. Och så väldigt långt borta.

Jag nickade.

Han fortsatte: Havet! Havet är så stort. Och vi är så små. Jag nickade igen.

Är det inte underligt? sade han och hans skrynkliga ansikte brast upp i ett stort och tandlöst leende. Jag märkte att jag också stod och log.

Jo, sade jag. Visst är det underligt.

Ola Larsmo

